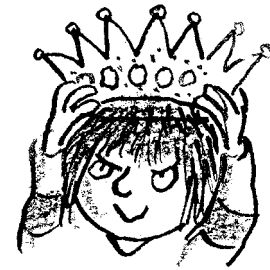

GROZNI GAŠA

UPOZNAJE KRALJICU

FRANČESKA SIMON

Ilustrovaó: *Toni Ros*

Preveo:
Nikola Pajvančić

■ Laguna ■

Naslov originala

Francesca Simon

Horrid Henry Meets the Queen

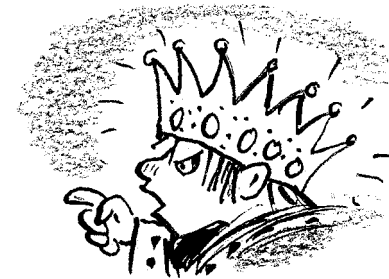
Text Copyright © Francesca Simon 2004

Illustrations Copyright © Tony Ross 2004

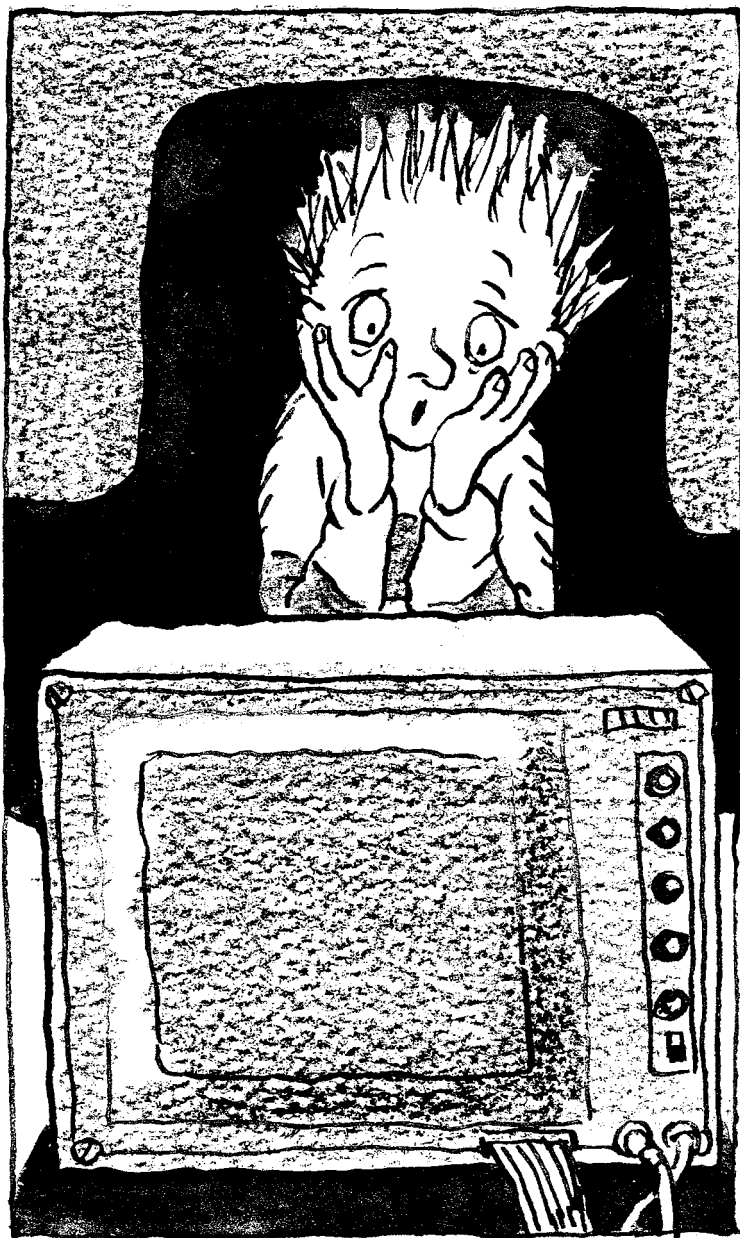
Translation Copyright © 2008 za srpsko izdanje, LAGUNA

*Mojim drugaricama iz detinjstva
Tuti Akerman-Hiks i Dini Manof*

SADRŽAJ

1. GROZNI GAŠA I KUĆNI POSLOVI 9
2. HIROVITA HANA BACA ČINI 25
3. GROZNI GAŠA SE KUPA..... 45
4. GROZNI GAŠA UPOZNAJE KRALJICU..... 65

1

.....

GROZNI GAŠA I KUĆNI POSLOVI

Vikend! Sjajni, bajni vikend. Dugo spavanje. Doručak u pižami. Jutarnji te-ve program. Popodnevni te-ve program. Večernji te-ve program. I čitava dva dana bez škole i gospođice Sabljić.

Zapravo, vikendi su imali samo jednu manu. Gaša o njoj nije hteo čak ni da razmišlja. Možda će mama zaboraviti, ponadao se. Možda danas neće uleteti i sve pokvariti.

Grozni Gaša se smestio u udobnu crnu fotelju i uključio te-ve da gleda svoju novu omiljenu emisiju *Veliki svinjac*, u kojoj su se srednjoškolfci takmičili čija je soba najodvratnija.

Gaša je jedva čekao da i on postane odvratni srednjoškolac. Njegova spavaća soba sigurno će nadmašiti sve što je *Veliki svinjac* ikada prikazao.

„Ijaaao“, srećno zacvile Grozni Gaša kada je Prljavi Panta pokazao šta drži ispod kreveta.

„Bljak!“, kriknu Grozni Gaša kada Kaljava Koviljka otvori svoj ormar.

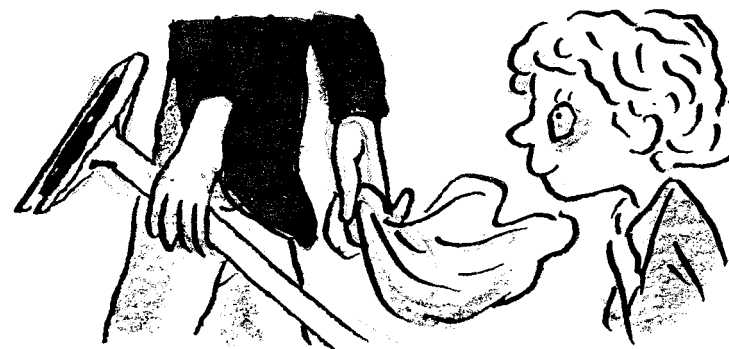
„Čoveče, odvratno!“, zaurla Grozni Gaša kada je Smrdljivi Steva pokazao zašto su se njegovi roditelji iselili iz stana.

„A ovonedeljni pobednik u takmičenju za najodvratniju sobu je...“

TRES

TRES

TRES

Mama je utreskala u sobu. Za sobom je vukla svoje omiljene sprave za mučenje: usisivač i pjalicu. Pratio ju je Saša.

„Gašo, smesta gasi tu groznu emisiju“, rekla je mama. „Vreme je da pomogneš po kući.“

„NE!“, vrisnu Grozni Gaša.

Postoji li na svetu nešto užasnije i groznije od kućnih poslova. Kućni poslovi su gori od *domaćih zadataka*. Gori od *povrća*. Gori su čak i od *injekcija*, *deljenja igračaka* i *odlazaka na spavanje*. Kada on bude kralj, nijedno dete nikada neće morati da pomaže oko kućnih

poslova. Roditelje koji makar prošapću reči *kućni poslovi* baciće katapultom preko zidina u šanac pun pirana.

„Počni tako što ćeš pokupiti prljave čarape s poda“, rekla je mama.

Da pokupi čarape? Da pokupi čarape? Pa zar nema kraja maminoj zlobi? Koga briga što je nekoliko prljavih čarapa razbacano po podu?

„Ne mogu da verujem šta me teraš da radim!“, zauriao je Grozni Gaša. Prostrelio je mamu pogledom. Onda je pogledom prostrelio zgužvane čarape. Čarape su bile kilometrima daleko od fotelje. Dići će ih kasnije. Mnogo kasnije.

„Gašo, na tebe je red da usisaš dnevnu sobu“, rekla je mama. „Saša, na tebe je red da brišeš prašinu.“

„Ne!“, povika Grozni Gaša. „Alergičan sam na usisivače.“

Mama se nije obazirala na njega.

„Onda isprazni kante za đubre i stavi prljave stvari u mašinu. A prvo odvoj belo od šarenog.“

Gaša nije mrdao.

„Za to će ti trebati samo petnaest minuta“, rekla je mama.

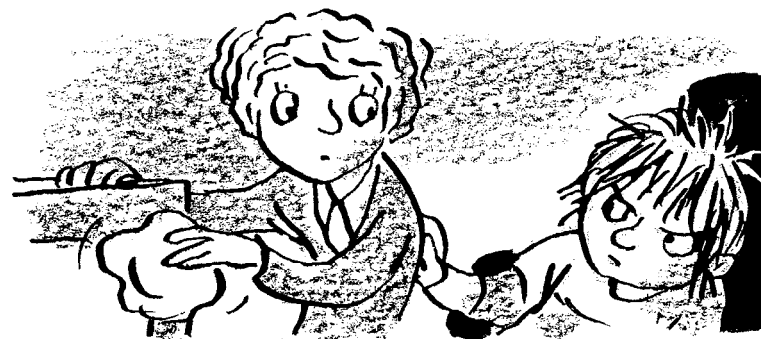
„Nije pošteno!“, zakuka Gaša. „Prošle nedelje sam ja usisavao.“

„Nisi, ja sam“, reče Saša.

„Jesam!“, vrisnu Gaša.

„Lažeš!“

„Ti lažeš!“

„Je l' mogu kasnije?“, upitao je Grozni Gaša. Kasnije je tako lepo umelo da se pretvori u nikada.

„Ne dolazi u obzir“, rekla je mama.

Saša je počeo da briše prašinu s televizora.

„Prekidaj!“, rekao je Grozni Gaša. „Ništa ne vidim.“

„Moram da obrišem prašinu“, rekao je Saša.

„Sklanjaj se, crve“, prosiktao je Grozni Gaša.

Mama je besno prišla i isključila televizor. „Nema televizije dok ne završiš svoje kućne poslove, Gašo. U ovoj porodici svi moraju da pomažu.“

Grozni Gaša je bio van sebe od besa. Zašto bi on morao da pomaže po kući? To je dužnost njegovih lenjih roditelja. Zar on već dovoljno ne rinta tako što svakog jutra vuče svoje teške kosti u školu?

A i svi ti školski zadaci? Pravo je čudo, pomislio je Grozni Gaša dok je ležao, vrištao i ritao se, što je uopšte živ.

„NEĆU! NISAM TI JA ROB!“

„Gašo, nije pošteno da mama i tata rade *sve* kućne poslove“, rekao je Savršeni Saša.

Gaši je to delovalo sasvim pošteno.

„Baš tako, Saša“, rekla je mama ozareno.

„Kako si ti divan i saosećajan dečak.“

„Saša, zaveži!“, dreknu Gaša.

„Ne budi grozan, Gašo!“, dreknu mama.

„Nema televizije i nema džeparca dok ne obaviš svoje kućne poslove“, reče tata koji je upravo uleteo u sobu.

Gaša je prestao s vikom.

Nema džeparca! Nema televizije!

„Ne treba meni vaš džeparac“, vrisnu Gaša.

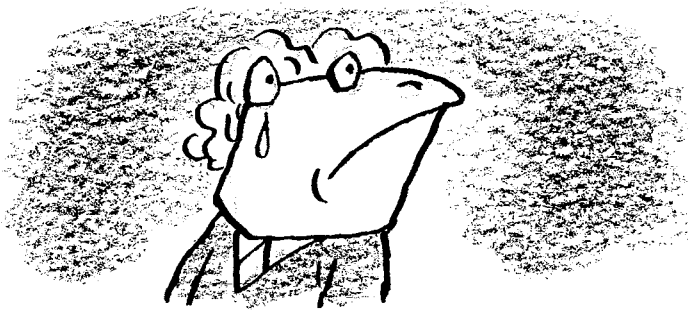
„Dobro“, reče mama.

Čekaj malo, šta je to rekao?

Naravno da mu treba džeparac. Kako inače da kupuje slatkiše? A crći će ako ne gleda televiziju.

„Zovem policiju“, rekao je Grozni Gaša.

„Doći će da vas uhapse zbog zlostavljanja dece.“

„Gotovo!“, pevuckao je Savršeni Saša. „Završio sam *sve* svoje kućne poslove“, dodao je, „mogu li sada da dobijem džeparac, molim vas?“

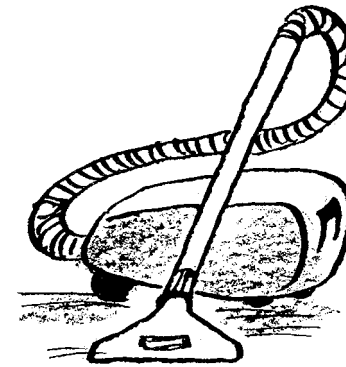
„Naravno da možeš“, reče mama. Dala je Saši pedeset dinara.

Grozni Gaša se besno zagledao u Sašu. Može li taj ružni žabac uopšte biti ružniji?

„U redu“, zareža Gaša. „Usisaću. I sklanjaj mi se sa očiju, žaboliki, da ne usisam i tebe.“

„Mama!“, zakukao je Saša. „Gaša hoće da me usisa.“

„Samo uradi šta sam ti rekla, Gašo“, kazala je mama. Osećala se umorno.

„Mogao si već da uradiš *sve* svoje poslove da se nisi raspravljao“, rekao je tata. I on se osećao umorno.

Gaša je zalupio vrata dnevne sobe u kojoj su ostali njegovi zlobni, grozni roditelji. S gađenjem je pogledao usisivač. Zašto ta glupa sprava ne ume sama da usisava? Robot usisivač, eto šta njemu treba.

Gaša ga je uključio.

VRUUUM!

VRUUUM!

„Usisavaj, usisavaj!“, naredio je Gaša.

Usisivač se nije mrdnuo.

„Hajde, usisavaj, možeš ti to“, rekao je Gaša.

VRUUUM! VRUUUM! Usisivač se i dalje nije pomerao.

Kakvu silnu buku stvara ta glupa sprava, pomislio je Gaša. Kladim se da se čuje u čitavoj kući.

A onda je iznenada Gaši sinula sjajna, veličanstvena ideja. Zašto se toga ranije nije setio? Od sada će tražiti da usisava svake nedelje.

Gaša je odvuкао usisivač do vrata dnevne sobe i pustio ga da tamo urla. Onda je skočio na dvosjed i uključio televizor. Strava, *Veliki svinjac* još nije bio gotov!

VRUUUMVRUUUMVRUUUM

Mama i tata su slušali kako usisivač trešti iz dnevne sobe. Gaša baš vredno radi! Prosto nisu mogli da veruju.

„Gaša se stvarno bacio na posao“, reče mama.

„Ne prekida već pola sata“, reče tata.

„Napokon je postao odgovoran“, reče mama.

„Hvala bogu“, reče tata.

* * *

„Napred, Stevo!“, klicao je Gaša, dok je Smrdljivi Steva uletao u urednu sobu svojih roditelja. Ha ha ha, kikotao se Gaša, kako će se samo zabezeknuti kada vide šta im je uradio od sobe.

„Posle reklama sledi Štokavi Šok – konačni obračun između Steve i Kaljave Koviljke!“, rekao je voditelj, Musavi Mitar.

Koraci. Uf, neko dolazi.

O ne.

Grozni Gaša je skočio s dvoseda, isključio televizor i zgrabio usisivač.

Ušla je mama.

Grozni Gaša je počeo teško da diše.

„Mnogo sam se umorio, mama“, produhtao je Gaša. „Mogu li sada malo da se odmorim?“

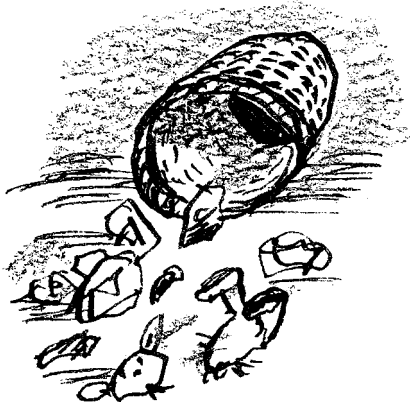
Mama je gledala prašinu na tepihu.

„Ali Gašo“, rekla je mama. „I dalje ima prašine na sve strane.“

„Šta da radim?“, rekao je Gaša. „Dao sam sve od sebe.“

„U redu, Gašo“, rekla je mama i uzdahnula. DA! Pomislio je Grozni Gaša.

„Ali zapamti, nema televizije sve dok ne izneseš đubre i ne razdvojiš rublje.“

„Znam, znam“, promrmljao je Gaša, trčeći uz stepenice. Ako završi to što ima za sledeća dva minuta, stići će na Štokavi Šok!

U redu. Mama je rekla da isprazni kante za đubre. Nije rekla gde, samo je rekla da ih isprazni.

Bilo mu je potrebno tek nekoliko trenutaka da sve prospe po podu.

To je gotovo, pomislio je Grozni Gaša, trčeći niz stepenice. Sada ono glupo rublje.

Kada zaradi milione na isprobavanju kompjuterskih igara, nikada neće prati odeću. Samo će kupovati novu.

Grozni Gaša se zagledao u prljavu odeću nagomilanu na podu pred mašinom. Trebaće mu sati da razdvoji belo od šarenog. Kakvo gubljenje mog dragocenog vremena, pomislio je Gaša. Mama i tata ga iz čiste zlobe teraju to da radi. Kakve ima veze ako se crveni duks pere s belim čaršavom? Nikakve.

Grozni Gaša je natrpao svu odeću u mašinu i zalupio vrata.

Napokon slobodan.

„Gotovo!“, zaurla Grozni Gaša.

*

Čoveče, kako je ovo bila strava epizoda *Velikog svinjca*, mislio je Grozni Gaša dok mu je džeparac šušкао u džepu. Prošao je pored mašine za rublje. Čudno, nije se sećao da je

GROZNI GAŠA

unutra stavio išta ružičasto. Otkad to njegovi imaju ružičaste čaršave i ružičaste peškire?

Otkako je oprao crveni duks s belim stvarima.

O-o.

Mama će da poludi. Tata će da poludi. Kazna će biti užasna. Brzo se sakrij negde!, pomislio je Grozni Gaša.

*

Tata je zurio u svoje odnedavno ružičaste gaće, košulje i majice.

Mama je zurila u svoju najbolju belu suknju, koja je sada postala najgora ružičasta.

Gaša je zurio u pod. Ovog puta izlaza nije bilo.

„Možda previše tražimo od tebe“, rekao je tata, gledajući trag đubreta koji se pružao po kući.

GROZNI GAŠA I KUĆNI POSLOVI

„Jednostavno nisi dovoljno odgovoran“, rekla je mama.

„Previše si trapav“, rekao je tata.

„Previše mali“, rekla je mama.

„Možda će biti lakše da sami radimo sve po kući“, rekao je tata.

„Možda“, rekla je mama.

Grozni Gaša je jedva verovao svojim ušima. Nema više kućnih poslova? Zato što ih je tako loše radio?

„Uraaa!“, ciknu Gaša.

